

بررسی اثربخشی مداخلات ردیابی بینایی عملکرد توجه پایدار کودکان کم توان ذهنی

فاطمه نادری

کارشناسی ارشد، علوم تربیتی، دانشگاه آزاد اسلامی تهران، واحد شمال، تهران، ایران

چکیده

هدف از این مطالعه بررسی توجه پایدار کودکان کم توان ذهنی با استفاده از تمرینات ردیابی بینایی است. تعداد سی کودک با بازه سنی ۶ تا ۱۰ سال در دو گروه آزمون و شاهد که از لحاظ هوش و سن همگن بودند به صورت تصادفی به دو گروه شاهد و آزمون تقسیم شدند. گروه شاهد از مداخلات معمول کاردرمانی برخوردار بود اما گروه آزمون تحت مداخلات ردیابی بینایی نیز قرار می‌گرفت. هر دو گروه با پرسشنامه کانرز والدین و همچنین آزمون عملکرد مداوم (CPTII) در دو نوبت پیش آزمون - پس آزمون مورد بررسی قرار گرفتند. تجزیه تحلیل داده ها به کمک نرم افزار SPSS16 صورت گرفت. از آزمون t وابسته برای مقایسه متغیرها در هر یک از گروه‌های آزمایش و شاهد بطور جداگانه و از t مستقل برای مقایسه متغیرها در گروه‌های آزمایش و شاهد قبل و پس از مداخله استفاده شد. مداخلات ردیابی بینایی منجر به کاهش مسائل شناختی و کل در کودکان گروه مداخله شده است. ($P < 0/05$) و همچنین مداخلات ردیابی بینایی منجر به افزایش آستانه تشخیص و سرعت واکنش و کاهش خطای حذف، خطای ارتکاب، تغییرپذیری و تکرار کودکان گروه مداخله شده است. با توجه به نتایج مطالعه می‌توان چنین اظهار نمود که تقویت الگوهای ردیابی بینایی بر توجه پایدار کودکان کم توان ذهنی موثر بود.

کلید واژه: کم توانی ذهنی، ردیابی بینایی، توجه پایدار

مطالعات روانشناسی و علوم تربیتی

دوره ۷، شماره ۱، بهار ۱۴۰۰، صفحات ۱۳۵۴-۱۳۴۱